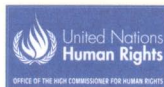

กระบวนการ UPR

UPR Process in Thailand

กระบวนการ UPR UPR Process in Thailand

- Chapter 1** สิทธิมนุษยชน คืออะไร?
What is the Meaning of Human Rights?
- Chapter 2** ระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
The International Human Rights System
- Chapter 3** กระบวนการ UPR
The UPR Process
- ลักษณะของกระบวนการ UPR
Basic Features of the UPR
 - การเตรียมการสำหรับกระบวนการ UPR
Preparation for the UPR
 - การทบทวน UPR
UPR Review
 - การติดตามผล
Follow-up

บทนำ

องค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้ผลิตสื่อการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความตระหนักและความรู้ระหว่างภาคส่วนสำคัญต่างๆ ในประเทศไทยเกี่ยวกับกระบวนการ UPR (Universal Periodic Review) และความสัมพันธ์ของกระบวนการนี้กับกลไกด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ สื่อตัวนี้ จะบรรยายการทำงานของกระบวนการ UPR อันอยู่ภายใต้การดูแลของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน และความสำคัญของกระบวนการนี้ต่อประเทศไทย

สื่อตัวนี้ชุดนี้นำเสนอทศวรรษปฏิญญาที่ทำงานเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ท่านเหล่านี้จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของกระบวนการ UPR ต่อประเทศไทย รวมทั้งกระบวนการจะเสริมความสมบูรณ์และเพิ่มประสิทธิภาพแก่กลไกอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้อย่างไร

"มนุษย์ทุกคนเกิดมามีเสรีภาพ
ศักดิ์ศรี และสิทธิเท่าเทียมกัน"

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อที่ 1

60 ปีมาแล้วที่ทุกประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ได้ตกลงเห็นพ้องต้องกันว่า **“สิทธิมนุษยชน”** เป็นของเราทุกคนเท่ากันหมด

นับตั้งแต่แรกสถาปนาองค์การสหประชาชาติ ประเทศสมาชิกได้ประกาศเจตจำนงร่วมกันไว้ใน**กฎบัตรสหประชาชาติ** (Charter of the United Nations) ถึงความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานต่างๆ อันเป็นหลักของการดำรงชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษ - สตรี และของประชาชาติใหญ่น้อย

และนำไปสู่การรับรอง**ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** (Universal Declaration of Human Rights) โดยที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2491 และถือเป็นเอกสารหลักด้านสิทธิมนุษยชนที่สำคัญที่สุดในโลก

กฎบัตรสหประชาชาติ และ**ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** ถือเป็นพื้นฐานของกรอบงานระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

สิทธิต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้เปลี่ยนสถานะเป็นสนธิสัญญาซึ่งจะมีผลผูกพันทางกฎหมายต่อรัฐต่างๆ ที่ยอมรับสนธิสัญญานั้น และจะเป็นกลไกควบคุมดูแลให้มีการนำไปปฏิบัติให้เกิดผล โดยมีสนธิสัญญา 9 ฉบับที่จัดเป็นสนธิสัญญาหลักด้านสิทธิมนุษยชน ได้แก่

- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ICERD)
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR)

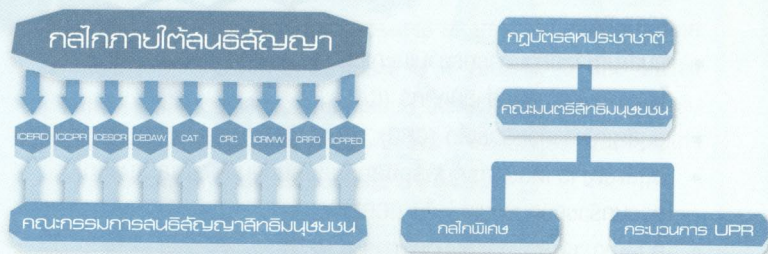
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR)
- อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)
- อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC)
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานอพยพและสมาชิกในครอบครัวของแรงงานเหล่านั้น (ICRMW)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (CRPD)
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลจากการหายตัวไปอันเกิดจากการใช้กำลังบังคับ (ICPPED) ซึ่งข้อตกลงนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้

ทุกประเทศเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอย่างน้อยหนึ่งฉบับ ประเทศไทยได้ลงนามรับรองสนธิสัญญาหลักทั้งสิ้น 7 ฉบับ ได้แก่ ICESCR, ICCPR, ICERD, CEDAW (-OP), CAT, CRC (-OP - AC+SC) และ CRPD

ในระดับนานาชาตินั้น องค์การสหประชาชาติได้สร้างกลไกมากมาย เพื่อติดตามตรวจสอบและสนับสนุนประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตามพันธะด้านสิทธิมนุษยชนให้ลุล่วง กลไกที่รู้จักกันดี 2 กลไก ได้แก่ กลไกภายใต้สนธิสัญญา (Treaty-based Mechanisms) และกลไกภายใต้กฎบัตร (Charter-based Mechanisms)

กลไกภายใต้สนธิสัญญานั้น เป็นกลไกที่ตั้งขึ้นโดยสนธิสัญญาต่างๆ เพื่อควบคุมดูแลสนธิสัญญานั้นๆ โดยอยู่ในรูปของคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญอิสระ เรียกว่า **คณะกรรมการสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน** (Human Rights treaty bodies) มีหน้าที่ควบคุมดูแลให้มีการนำ

สนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติในระดับประเทศ รวมถึงพิจารณา
รายงานการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนของแต่ละประเทศ

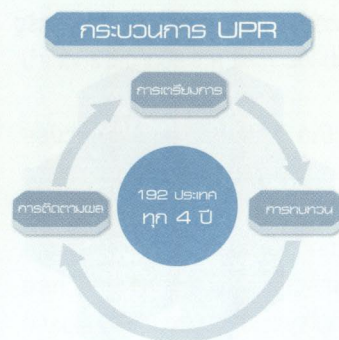
ส่วนกลไกภายใต้กฎบัตรนั้น แต่เดิมอยู่ภายใต้คณะกรรมาการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (The United Nations Commission on Human Rights - UNCHR) จนเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2549 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้มีมติจัดตั้ง**คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน** (Human Rights Council) ขึ้นมาทำหน้าที่แทน โดยรับผิดชอบกลไกหลัก 2 กลไก ได้แก่ **กลไกพิเศษ** (Special Procedures) ซึ่งเป็นกลไกที่มีมาตั้งแต่ครั้งคณะกรรมาการด้านสิทธิมนุษยชน และ**กระบวนการ UPR** (Universal Periodic Review) ซึ่งเป็นกลไกใหม่ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการจัดตั้งคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

กระบวนการ UPR

ลักษณะของกระบวนการ UPR

กระบวนการ UPR เป็นกลไกใหม่ที่ขับเคลื่อนโดยภาครัฐ เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกสหประชาชาติทั้ง 192 ประเทศ แลกเปลี่ยนที่ได้ปฏิบัติเพื่อปรับปรุงสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศของตน ตลอดจนการดำเนินการ

เพื่อให้บรรลุผลตามพันธสัญญา โดยกำหนดให้มีขึ้นทุกๆ สี่ปี โดยมีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การปรับปรุงสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนให้เกิดผลดีขึ้น และต่อยอดการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

เอกสารของแต่ละประเทศที่จะใช้ในการทบทวนนั้น ประกอบด้วย

- 1) รายงานประเทศ จัดทำโดยประเทศที่ถูกทบทวน (State under Review) ภายหลังจากกระบวนการหารือระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม
- 2) ข้อมูลที่รวบรวมจากคณะกรรมการสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ จากกลไก

พิเศษ และจากเอกสารทางการของสหประชาชาติ ซึ่งจัดเตรียมโดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR)

- 3) เอกสารสรุปจากภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวบรวมโดย OHCHR

หลักการของ UPR กำหนดว่า ทุกประเทศจะถูกทบทวนโดยครอบคลุมประเด็นสิทธิมนุษยชนทุกด้านบนพื้นฐานของ 1) กฎบัตรสหประชาชาติ 2) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน 3) สนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศที่ถูกทบทวนนั้นเป็นภาคี 4) คำมั่นโดยความสมัครใจที่ประกาศไว้โดยประเทศที่ถูกทบทวน และ 5) กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

กลไก UPR เป็นกระบวนการพิเศษที่ไม่เข้าซ้อนกับกลไกทบทวนด้านสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ที่มีอยู่ แต่เสริมให้กลไกเหล่านั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเตรียมการสำหรับกระบวนการ UPR

ในการจัดเตรียมรายงานประเทศ ภาครัฐจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลจากกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งจากภาคประชาสังคม เพื่อให้ได้ภาพรวมของสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงแนะนำให้ควรจัดให้มีกระบวนการหารืออย่างเป็นรูปธรรมระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคม

นอกจากนั้น ภาคส่วนอื่นๆ รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชน และสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติก็สามารถส่งข้อมูลเพื่อให้รวบรวมไว้ในเอกสารสรุปจากภาคส่วนอื่นๆ ซึ่งจะรวบรวมโดย OHCHR ได้

ประมาณ 10 วันทำการ ก่อนการนำเสนอรายงานประเทศต่อคณะทำงาน UPR ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ประเทศที่ถูกทบทวนจะได้รับคำถามล่วงหน้าจากประเทศต่างๆ ผ่านทาง Troika ที่รับผิดชอบประเทศนั้นๆ

Troika ประกอบด้วยตัวแทนประเทศสมาชิกของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนจำนวน 3 ประเทศ จะช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการอภิปรายแก่ประเทศที่ถูกทบทวน รวมทั้งจัดทำรายงานของคณะทำงาน UPR ภายใต้การสนับสนุนของเลขาธิการ UPR

ผู้เข้าร่วมในการทบทวนที่มีขึ้น ณ นครเจนีวา ประกอบด้วยประเทศที่เป็นภาคีและประเทศสังเกตการณ์ที่เป็นภาคีของสมาชิกคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน คณะผู้แทนประเทศที่ถูกทบทวน และประธานคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมทบทวน ภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องก็สามารถเข้าร่วมการประชุมได้แต่จะไม่บันทึกใดๆ ในกระบวนการ

การทบทวน UPR

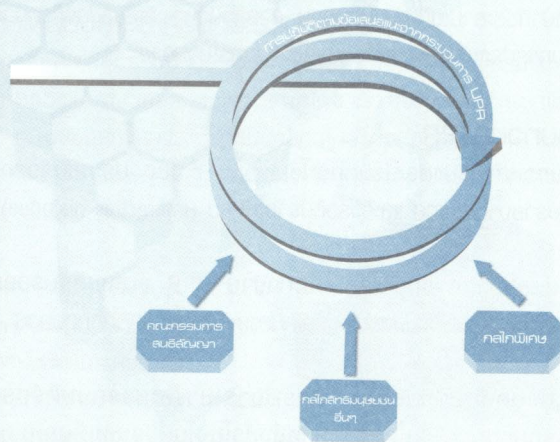
การทบทวนสำหรับแต่ละประเทศจะใช้เวลา 3 ชั่วโมง ประกอบด้วยการนำเสนอรายงานประเทศ และการอภิปรายโต้ตอบ (Interactive dialogue)

สองวันหลังจากการทบทวน คณะทำงาน UPR จะลงมติรับรองผลการทบทวน ซึ่งรวมถึงข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่มีต่อประเทศที่ถูกทบทวน

สำหรับขั้นตอนสุดท้ายนั้น การพิจารณาและการลงมติรับรองผลการทบทวนจะมีขึ้นโดยใช้เวลานานี่ชั่วโมงในที่ประชุมเต็มคณะของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน ประเทศที่ถูกทบทวนจะได้รับโอกาสให้แสดงทรรศนะของตนต่อข้อเสนอแนะต่างๆ ประเทศที่เป็นภาคีและประเทศสังเกตการณ์อาจนำเสนอทรรศนะของตนต่อผลการทบทวน และภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องก็จะได้รับโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับผลการทบทวนนั้น กระบวนการนี้จะสิ้นสุดลงด้วยการตัดสินใจลงประชามติรับรองรายงานโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน

การติดตามผล

การติดตามผล (Follow-up) เป็นส่วนประกอบสำคัญของกระบวนการ UPR เพื่อช่วยให้ประเทศที่ถูกทบทวนสามารถปฏิบัติตามพันธะด้านสิทธิมนุษยชนได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ องค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนจะมีบทบาทสำคัญให้การสนับสนุนภาครัฐในการนำเสนอแนะจากกระบวนการ UPR ไปปฏิบัติควบคู่กับข้อเสนอแนะจากกลไกสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่นๆ โดยประชาคมระหว่างประเทศอาจให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้ตามความเหมาะสม

ไม่ว่าผลของการดำเนินงานตลอดสี่ปีนั้น จะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม แต่แต่ละประเทศก็ต้องรวบรวมไว้ในรายงานประเทศสำหรับการทบทวนในวาระที่สองต่อไป

UPR จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในระดับประเทศ โดยมีกระบวนการติดตามผลอันมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้มั่นใจว่าทุกประเทศจะบรรลุผลซึ่งความรับผิดชอบต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิของตนได้และดำรงชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

Summary

The United Nations in Thailand has worked on the production of training materials to raise awareness and knowledge among key stakeholders in Thailand on the Universal Periodic Review (UPR) and its linkages with other human rights mechanisms. This DVD describes the functioning of the UPR process under the Human Rights Council and its relevance for Thailand.

The DVD features interviews with key actors working on human rights issues in Thailand who reflect on the importance of the UPR process for the country and how this complements and enhances other international and national human rights mechanisms.

All human beings are born free
and equal in dignity and rights.

Article 1 of the Universal Declaration of Human Rights

Sixty years ago, all countries, including Thailand, reached an unanimous agreement that all human beings are equally entitled to **'human rights'**.

Upon the establishment of the United Nations, the member states declared in the Charter of the United Nations their commitment to the realization of human rights, the dignity and worth of the human person and the equal rights of men and women.

This commitment led to the adoption of the Universal Declaration of Human Rights (UDHR) by the General Assembly of the United Nations on 10 December 1948. The Declaration is the world's most important human rights document.

The Charter of the United Nations and **the Universal Declaration of Human Rights** are regarded as the foundation of the international human rights system.

The International Human Rights System

The various rights stated in the Universal Declaration of Human Rights have been translated into treaties, which are legally binding on the contracting states and also establish mechanisms to monitor their effective implementation. Nine of these treaties are considered as the core human rights treaties, which are:

- The International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (ICERD)
- The International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)
- The International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)
- The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW)

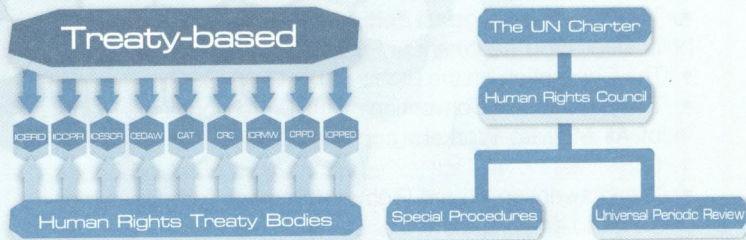
- The Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)
- The Convention on the Rights of the Child (CRC)
- The International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families (ICRMW)
- The Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)
- The Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICPPED), which is not yet in force.

All countries are party to at least one human rights treaty. Thailand has ratified ICESCR, ICCPR, ICERD, CEDAW (-OP), CAT, CRC (-OP- AC+SC) and CRPD.

At the international level, the United Nations has established a number of mechanisms intended to monitor, inspect and support Member States in their responsibility to fulfill their human rights obligations. There are two widely known types of such mechanisms, **Treaty-based Mechanisms** and **Charter-based Mechanisms**.

Treaty-based Mechanisms are mechanisms established by the same treaty, they are tasked to monitor and take the form of committees of independent experts. These mechanisms, referred to as **Human Rights Treaty Bodies**, are tasked with monitoring the national-level implementation of human rights treaties, including through the review of the periodic reports submitted by states.

Charter-based Mechanisms find their legal foundation directly in the Charter of the United Nations and were originally created under the United Nations Commission on Human Rights (UNCHR). On 15 March 2006, the General Assembly replaced

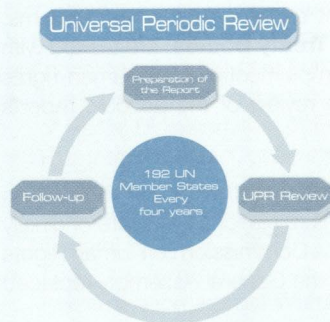
the former Commission on Human Rights with the newly created **Human Rights Council (HRC)**, which is responsible for two main mechanisms, namely, **the Special Procedures**, which were already existing under the former Commission on Human Rights and **the Universal Periodic Review (UPR)**, a new mechanism developed along with the establishment of the Human Rights Council.

Universal Periodic Review (UPR)

Basic features of the UPR

The UPR is a new state-driven mechanism that provides opportunities for the 192 UN member states to declare what actions they have taken to improve human rights situations in

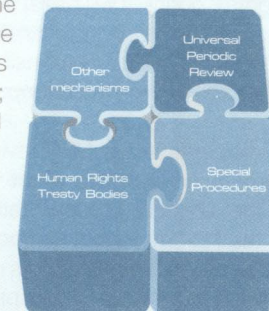
their countries and what they plan to undertake in order to fulfill their commitments. The ultimate goal of the UPR, under which every state is reviewed every four years, is to improve human rights situations and further the promotion and protection of human rights in countries all over the world.

The documentation required of each State for the review consists of the following:

1. The National Report, which is prepared by the State under Review after the government's consultation process with the civil society sector;
2. A compilation of information from Treaty Bodies, Special Procedures and other United Nations documents prepared by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR); and,
3. A summary of stakeholders' submissions compiled by OHCHR.

According to the UPR principles, every UN member state shall be reviewed for all aspects of human rights on the basis of: (1) the Charter of the United Nations; (2) the Universal Declaration of Human Rights; (3) the human rights treaties to which the State under Review is party; (4) the voluntary pledges and commitments made by the State under Review; and (5) applicable international humanitarian laws.

The UPR is a unique mechanism that is not a duplicate of other human rights mechanisms, but rather complementary to them.

The Preparation for the Review

In drafting the National Report, the government needs to gather information from relevant ministries and agencies, as well as those in the civil society sector in order to have a more complete overview of the human rights situations in the country. For this reason, it is recommended that a broad consultation process between the government and the civil society be organized.

Additionally, other stakeholders, including non-governmental organisations and national human rights institutions, submit information for inclusion in the summary of stakeholders' submissions compiled by OHCHR.

Approximately ten days prior to the presentation of the National Report to the Human Rights Council Working Group on the UPR, the State under Review shall receive advance questions from various States via the Troika for the State concerned.

The Troika is comprised of three Member States of the Human Rights Council. It will assist and facilitate the State under Review during the dialogue, and with the support of the UPR Secretariat, will be responsible for the preparation of the report for the UPR Working Group.

Participants in the UPR review in Geneva consist of Member and Observer States of the Human Rights Council, members of the delegation of the State under Review and the President of the Human Rights Council, who chairs the review meeting. Other relevant stakeholders may attend the meeting but are not entitled to take part in the proceedings.

UPR Review

The review for each state will take three hours, which includes the presentation of the National Report and an interactive dialogue with the audience.

Two days after the review, the UPR Working Group will adopt the UPR Working Group Report, which includes conclusions and recommendations for the State under Review.

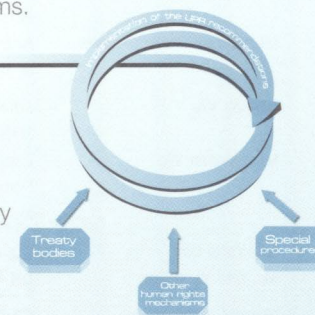
For the final step, the consideration and adoption of the outcome takes place during one hour in the Plenary of the Human Rights Council. The State under Review will be given an opportunity to express its viewpoints on the recommendations. Meanwhile, Member or Observer States may present their views on the outcome. In addition, this will be an opportunity for other relevant stakeholders to make general comments on the outcome. This final process shall culminate in the Council's standardised decision to adopt the Report.

Follow-up

The follow-up process is an integral part of the UPR process in order to assist and enable the State under Review to effectively fulfill its human rights obligations. Civil society and non-governmental organisations perform an important role in supporting the state sector to implement the UPR recommendations along with the recommendations of other international human rights mechanisms.

The international communities may provide additional assistance as deemed appropriate.

Whether the outcome of the state's four-year implementation proves progression or regression, the country must include all the facts in the National Report to be reviewed in the 2nd cycle.

The UPR functions as an important mechanism in improving human rights situations at the national level. With an effective follow-up process, the UPR can ensure that every country will fulfill its responsibility for the protection of human rights and fundamental freedom, so that people will have access to their rights and live with dignity and worth.

ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ (ตามลำดับการสัมภาษณ์)

Special thanks to the interviewees (In order of appearance)

ดร.อนุสรณ์ ชินวรรณโณ Mr. Anuson Chinvanho	- อธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ - Director-General, Department of International Organizations, Ministry of Foreign Affairs
ศ.ดร.อมรา พงศาพิชญ์ Prof. Amara Pongsapich	- ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ - Chairperson, National Human Rights Commission of Thailand
ศ.วิทิต มันทารภรณ์ Prof. Vitit Muntarbhorn	- ศาสตราจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและอดีตผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติ - Professor of Law and former UN Special Rapporteur
สมชาย หอมลออ Mr. Somchai Homlaor	- ประธานคณะกรรมการรณรงค์เพื่อสิทธิมนุษยชน - President of Campaign Committee for Human Rights (CCHR)
ดร.สายสุรี จุติกุล Dr. Saisuree Chutikul	- กรรมการอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีของสหประชาชาติ - Member of Committee on the Elimination of Discrimination against Women (CEDAW)
สิทศิทธิ์ พวงเกตุแก้ว Mr. Sihasak Puangketkeow	- เอกอัครราชทูต ผู้แทนถาวรไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา - Ambassador and Permanent Representative of Thailand to the United Nations Office in Geneva
Hannah Wu Ms. Hannah Wu	- รองหัวหน้าสำนักงาน สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติประจำภูมิภาค - Deputy Chief of Office, Office of the High Commissioner for Human Rights Regional Office for South-East Asia, Bangkok
Gwi-Yeop Son Ms. Gwi-Yeop Son	- ผู้ประสานงานองค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย - UN Resident Coordinator
Homayoun Alizadeh Mr. Homayoun Alizadeh	- ตัวแทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติประจำภูมิภาค - Regional Representative, Office of the High Commissioner for Human Rights Regional Office for South-East Asia, Bangkok
Dicky Komar Mr. Dicky Komar	- ที่ปรึกษาคณะทูตถาวรอินโดนีเซียประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา - Indonesia Counsellor, Permanent Mission of Indonesia to the United Nations Office in Geneva

คณะทำงาน / Organizing Team

ศ.วิทิต มันทารภรณ์ (ที่ปรึกษายองโครงการ)
กระทรวงการต่างประเทศ
สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติประจำภูมิภาค
สำนักงานผู้ประสานงานองค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย

Prof. Vitit Muntarbhorn (Advisor to the project)
Ministry of Foreign Affairs
Office of the High Commissioner for Human Rights Regional Office
for South-East Asia, Bangkok
UN Resident Coordinator's Office

ผลิตโดย / Production Company
PANORAMA WORLDWIDE